

[Godskesen.]

det behøvedes, og man nu foreslog at gaa over til Konstitution, saa vilde jeg ogsaa have modsat mig dette. Men saaledes er Forholdet ikke. I andre Dommerembeder kan der konstitueres; forinden Retsplejeloovens Ikrafttræden var det en ganske almindelig Regel, at der kunde konstitueres i Dommerembeder, men ogsaa nu er der Adgang til saadan Konstitution; der kan overhovedet altid konstitueres i 1 Aar, og der kan konstitueres ud over den Tid, hvis vedkommende fast ansatte Dommer har Sygdomsforfald.

Det, der nu er Spørgsmaal om, er altsaa i Virkeligheden kun at overføre den Regel, som gælder, hvis en Dommer bliver syg, til at gælde ogsaa det Tilfælde, at han bliver optaget af andet offentligt Hverv. Det forekommer mig, at denne Forandring har saa liden principiel Betydning, at man maa kunne gaa med dertil, naar der kan anføres en rimelig og god Grund derfor. Og en saadan Grund foreligger efter min Optattelse, idet der nemlig er mange offentlige Hverv, som særdeles vel kan bestrides af Dommere; ja, der er endogsaa offentlige Hverv, til hvilke man ganske særlig maa ønske Dommere; jeg kan blot nævne det Hverv, som særlig omtales i Retsplej udvalgets Erklæring, Hvervet som Voldgiftsdommer i internationale Tvistigheder. Naar dette er Tilfældet, naar der altsaa er god Grund til at ønske, at Dommere kan anvendes til andre offentlige Hverv, finder jeg det rimeligt og naturligt, at man her træffer en Bestemmelse om Konstitution, som kan imødekomme denne Trang fra det offentlige Side.

Jeg mener, at saaledes som Sagen foreligger, kunde man have accepteret det foreliggende Forslag uden de forskellige Garantibestemmelser. Jeg tror, at den Grund, jeg nævnte, er saa stærk, at man kunde være gaaet med til Lovforslaget selv uden Garantibestemmelserne, men derfor anser jeg mig ogsaa for fritaget for nærmere at prøve disse Garantibestemmelser Værd. Men for øvrigt vil jeg sige, at jeg for mit Vedkommende ikke tillægger Garantibestemmelserne større Betydning; i den Retning kan jeg i visse Maader være enig med den ærede foregaaende Taler, hvor fjernt jeg ellers staar ham i de fleste Retninger. Dette gælder særlig ogsaa Tidsbegrænsningen. Jeg kunde have stemt for Lovforslaget uden Tidsbegrænsning, og hvis der senere skulde fremkomme et Forslag om at ophæve denne, saaledes som det allerede er bebudet i det

andet høje Ting, vil jeg ikke paa Forhaand stille mig imod et saadant Forslag.

Af det, jeg her har haft den Ære at sige, vil ærede Medlemmer forstaa, at jeg for mit Vedkommende kan stemme for Lovforslaget, og jeg vil anbefale ærede Medlemmer af dette høje Ting at gøre det samme.

Gunnar Feg-Petersen: Jeg har set af Diskussionen om denne Sag, at den højtærede Justitsminister har ønsket at faa Sagen betragtet som ham i og for sig personlig uvedkommende, altsaa at faa Forslaget betragtet som et Forslag om en Ændring, der var ønskelig i sig selv, uden Hensyn til den højtærede Justitsministers Stilling. Det ærede Medlem, der talte for Partiet Venstre, var inde paa denne samme Betragtning, idet han gjorde gældende, at naar Grundloven giver Embedsmænd Ret til at lade sig vælge til Rigsdagsmænd uden at behøve Regeringens Tilladelse, saa følger deraf logisk, at de skal kunne blive Ministre. Hvis det altsaa er Dommere, som søger at blive Rigsdagsmænd, skal ogsaa de kunne blive det, og hvis der skulde vise sig at være Bestemmelser i Lovgivningen, som hindrer Dommere i at være Ministre, maa disse Bestemmelser ændres. Det er en lidt besynderlig Tankegang, det ærede Medlem her er inde paa, thi Grundloven har i § 55 slet ikke taget Sigte paa, at alle Embedsmænd, ogsaa Dommere, skulde kunne blive Ministre og bevare deres Embeder. § 55 i Grundloven tager slet ikke Sigte paa Ministerstillingen, men tager Sigte paa Lovgiverstillingen, som Grundloven vil sikre Embedsmændene Ret til, og det er en helt anden Tankegang, der ligger deri. Der staar heller ikke i § 55, at der sikres enhver Embedsmand Mulighed for at blive Minister, for det, som Grundlovsfædrene har villet sikre her, er Folkerepresentationens, men ikke Administrationschefernes Stilling. Det forekommer mig altsaa, at det ærede Medlem her er inde i en fuldstændig skæv Tankegang, og det er ganske uberegtiget at ville drage den Slutning af Grundlovens § 55, som det ærede Medlem gør.

Den højtærede Justitsminister maa jo være paa det rene med, at en saadan objektiv Bedømmelse af det Lovforslag, som Ministeren her ønsker, og som jeg altsaa ikke synes, jeg har hørt Argumenter for hidtil, ikke er mulig. Den højtærede Minister er jo en saa erfaren Mand i offentlig Sejlads og kender saa meget til sig selv og